

[Nielsen-Man.]

paa; han siger efter et bestemt Maal, og han har sat sig for, at de, der ikke har den samme Opfattelse som han, har svigtet. Men det er netop Problemet, om ikke det, som det ærede Medlem vilde, havde været daarligere end det, vi har faaet. Det mener de fleste af os, det mener jeg f. Eks., at det, vi har faaet, er bedre end det; det ærede Medlem vilde have, og saa kan der ikke være Tale om, at man svigter. Jeg tror, vi i Realiteten naar betydelig mere gennem den Form, Lovforslaget har faaet med Forkøbsretten, end hvis vi havde faaet den Ekspropriationsparagraf, som det ærede Medlem tilsyneladende kredser om med saa stor Kærlighed.

Det ærede Medlem, som siger, at jeg direkte har svigtet, skal ikke tro alt, hvad der staar i Aviserne. Det sker — det gaar jeg ud fra, at det ærede Medlem ogsaa har været ude for —, at et Referat enten er forkortet eller har valgt andre Ord. Jeg husker meget vel Mødet i Hjørring, og jeg har ogsaa set Referatet. Jeg har ikke villet demtere det, for jeg vil ikke bestride, at jeg har sagt noget i den Retning, men jeg har ikke brugt de Ord, og jeg skal forklare, hvad jeg sagde, og hvad jeg mente. Jeg sagde, at hvis denne Ekspropriationsparagraf blev gennemført, vilde jeg ikke være Formand for Statens Jordlovsudvalg. Jeg vil ikke administrere saadan en Paragraf, som efter min Opfattelse vilde komme til at genere og sætte Splid mellem Landmændene. Men det er noget helt andet at sætte sin Stilling ind, fordi den Lov, man skal administrere, vil komme til at virke paa en efter ens Mening uheldig Maade. Det betyder bare, at jeg vilde tage mit gode Tøj og gaa. For det ærede Medlem tvivler vel ikke om, at det nok lod sig gøre for den højtærede Minister at finde en anden Mand til at administrere denne Lov med Ekspropriationsparagraffen. Men det betyder ikke, at jeg har svigtet; det betyder, at jeg mener, at det, som vi har faaet, er betydelig bedre, end hvis vi havde faaet en Ekspropriationsparagraf.

Korsgaard: Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at rette en Misforstaaelse, som er opstaaet mellem det ærede Medlem Hr. Chr. J. Hansen og mig. Det, jeg sagde med Hensyn til Slægtsgaardene — eller det jeg mente og vilde sige —, var, at jeg havde ønsket, det var blevet saadan, at Fætre kunde overtage Slægtsgaardene, og det, jeg sagde om de mangeaarige Medhjælpere — det drejer sig om baade Medhjælpere og

mangeaarige Forpagtere —, var, at jeg ønskede, at de i alle Forhold kunde være gaaet ind under Reglerne i § 8, 3die Stykke, a, hvor der er Tale om, hvad der skal til for at blive fritaget for at give Jordlovsudvalget Tilbud paa Ejendommen.

Oluf Johansen: De Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Chr. J. Hansen fremførte, foranlediger mig til at gøre nogle enkelte Bemærkninger.

Det ærede Medlem fremførte nogle Citater af Jørgen Andreasen, af Peter Nielsen Hem og senere af Karl Skytte, men de førtes i Marken under hans Betragtninger om Ekspropriation. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Ekspropriation nævnes ikke i nogen af de Udtalelser, han citerede. Der er nævnt den Bitterhed, der kunde opstaa, hvis Jordspørgsmaalet ikke blev løst; der er nævnt, at Brugeses Størrelse maatte være saadan, at de kunde ernære en Familie; men Ordet Ekspropriation blev ikke nævnt i nogen af disse Tilfælde.

Hvorvidt vi ved Opgivelsen af Jordafstaaelse ved Familiesalg er kommet ind paa en Forringelse af Loven, maa Tiden vise, idet man til sin Tid, naar vi faar indført Begrænsning med Hensyn til Adgangen til at eje Ejendom, vil kunne se, om man paa denne Lovs Grund er i Stand til at opnaa noget tilsvarende. Det er, hvad Spørgsmaalet i Praksis betyder. Men det er ved Forhandling, man er blevet enig derom, og jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at gennem denne Forhandling er hans Parti gaaet med til at foretage disse Afvigelser fra Partiets Synspunkter. Man er gennem Forhandlinger naaet til et Forlig, og det kan dog ikke være saadan, at den ene Part, som viser Imødekommenhed, begaar en Forbrydelse, og den anden Part, der viser Imødekommenhed, takkes og æres og maaske gratuleres. Det kan dog vist ikke være rimelige Vilkaar for en Forhandling her paa Rigsdagen.

Naar man stiller Ekspropriation og Forkøbsret over for hinanden, vil det ærede Medlem vist give mig Ret i, at der bliver en lang Række Tilfælde, om hvilke man kan sige, at Forholdene i Praksis bliver ens for de paagældende Husmænd, hvad enten der er Forkøbsret eller Ekspropriation. For alle dem, der ikke ønsker Jord, er der intet Spørgsmaal, hverken ved Forkøbsret eller ved Ekspropriation. For alle dem, der har et Haandværk og ikke kan magte at dyrke mere Jord og ikke begærer det, er der intet Spørgsmaal, hverken ved Forkøbsret eller